

Druk nr 3392

Warszawa, 21 lipca 2010 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Polityki Społecznej i Rodziny
PSR-020-4-2010

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Polityki Społecznej i Rodziny wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o pomocy społecznej
oraz ustawy o świadczeniach opieki
zdrowotnej finansowanych ze środków
publicznych.**

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Krzysztof Michałekiewicz.

Przewodniczący Komisji

(-) Sławomir Piechota

U S T A W A

z dnia

2010 r.

**o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej
finansowanych ze środków publicznych**

Art. 1.

W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwanie szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych lub prac społecznie użytecznych, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”;

2) po art. 16 dodaje się art. 16a i 16b w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Gmina, powiat i samorząd województwa przygotowują analizę zasobów pomocy społecznej i ich ocenę na tle lokalnej sytuacji społecznej i demograficznej.

2. Zasoby, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności infrastrukturę, kadre, organizacje pozarządowe i nakłady finansowe na zadania pomocy społecznej bez względu na podmiot je finansujący i realizujący.

3. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje grupy osób i rodzin korzystających z pomocy społecznej oraz ich rozkład ilościowy na tle lokalnej struktury społecznej.

4. Organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego przedstawia co roku do 30 marca odpowiednio radzie gminy, radzie powiatu, sejmikowi

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 40, poz. 229.

województwa właściwej jednostki samorządu terytorialnego analizę, o której mowa w ust. 1. Analiza jest podstawą do planowania budżetu na rok następny.

Art. 16b. 1. Gmina i powiat opracowują strategię rozwiązywania problemów społecznych, a samorząd województwa strategię w zakresie polityki społecznej.

2. Strategia, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji społecznej;
- 2) prognozę zmian w zakresie objętym strategią;
- 3) określenie:
 - a) celów strategicznych projektowanych zmian,
 - b) kierunków niezbędnych działań,
 - c) sposobu realizacji strategii oraz jej ram finansowych,
 - d) wskaźników realizacji działań.”;

3) w art. 17 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sporządzanie, zgodnie z art. 16a, analizy w zakresie pomocy społecznej;”;

4) w art. 19 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) sporządzanie, zgodnie z art. 16a, analizy w zakresie pomocy społecznej;”;

5) w art. 21 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) sporządzanie analizy, o której mowa w art. 16a, na podstawie analiz sporządzonych przez gminy i powiaty z obszaru województwa, uwzględniającej kwestie i problemy społeczne wynikające z przyjętej strategii wraz z projektami, o których mowa w pkt 3 i przekazanie ich właściwemu wojewodzie do dnia 1 czerwca każdego roku;”;

6) w art. 22 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) ocena stanu i skuteczności pomocy społecznej w oparciu o analizę przyjętą przez samorząd województwa z uwzględnieniem założeń przewidzianych w strategii;”;

7) w art. 38 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Część zasiłku okresowego przewyższająca minimalną wysokość zasiłku określoną w ust. 3 może być przyznana w celu realizacji postanowień kontraktu socjalnego.

4b. W przypadku podjęcia zatrudnienia przez osobę objętą kontraktem socjalnym pobierającą zasiłek okresowy, część zasiłku okresowego, o której mowa w ust. 4a, może być wypłacana nadal niezależnie od dochodu, do dnia wynikającego z decyzji przyznającej zasiłek okresowy nie dłużej jednak niż do 3 miesięcy, od dnia w którym osoba została zatrudniona.”;

8) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a.1. Zasiłek celowy może być przyznany również w celu realizacji postanowień kontraktu socjalnego.

2. Zasiłek celowy, o którym mowa w ust. 1 może być wypłacany niezależnie od dochodu, przez okres do 3 miesięcy od dnia, w którym osoba objęta

kontraktem socjalnym, w wyniku jego realizacji, stała się osobą zatrudnioną.”;

9) w art. 51a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okres korzystania z miejsca całodobowego pobytu w środowiskowym domu samopomocy nie może być jednorazowo dłuższy niż 3 miesiące, z możliwością przedłużenia do 6 miesięcy w uzasadnionych przypadkach, przy czym maksymalny okres pobytu całodobowego osoby w roku kalendarzowym nie może być dłuższy niż 8 miesięcy.”;

10) w art. 52 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku braku możliwości zapewnienia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania osoba wymagająca z powodu wieku lub niepełnosprawności pomocy innych osób może korzystać z usług opiekuńczych i bytowych w formie rodzinnego domu pomocy.

2. Rodzinny dom pomocy stanowi formę usług opiekuńczych i bytowych świadczonych całodobowo przez osobę w jej miejscu zamieszkania dla nie mniej niż trzech i nie więcej niż ośmiu osób wymagających z powodu wieku lub niepełnosprawności wsparcia w tej formie.”;

11) w art. 53 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i zakres wsparcia świadczonego w mieszkaniach chronionych, warunki kierowania i pobytu w mieszkaniach chronionych, kierując się potrzebą zapewnienia właściwego wsparcia osobom kierowanym do mieszkania chronionego.”;

12) dotychczasową treść art. 53a oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Udzielenie świadczeń w postaci wynagrodzenia za sprawowanie opieki nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego oraz wydania decyzji administracyjnej.”;

13) w art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wnoszą:

- 1) mieszkaniec domu, nie więcej jednak niż 70 % swojego dochodu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka, nie więcej niż 70 % tego dochodu;
- 2) proporcjonalnie w częściach równych małżonek, zstępni przed wstępnymi - zgodnie z umową zawartą w trybie art. 103 ust. 2:
 - a) w przypadku osoby samotnie gospodarującej, jeżeli dochód jest wyższy niż 400 % kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej, jednak kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 400 % tego kryterium,
 - b) w przypadku osoby w rodzinie, jeżeli posiadany dochód na osobę jest wyższy niż 400 % kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, z tym że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 400 % kryterium dochodowego na osobę w rodzinie;

- 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej - w wysokości różnicy między średnim kosztem utrzymania w domu pomocy społecznej a opłatami wnoszonymi przez osoby, o których mowa w pkt 1 i 2.”
- 14) w art. 68 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Jeżeli pokój zajmują wyłącznie osoby leżące może być on czteroosobowy, a jego powierzchnia nie może być mniejsza niż 6m² na osobę.”;
- 15) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Kierownik ośrodka pomocy społecznej ustala w drodze umowy z małżonkiem, zstępnymi przed wstępnymi mieszkańca domu wysokość wnoszonej przez nich opłaty za pobyt tego mieszkańca w domu pomocy społecznej, biorąc pod uwagę wysokość dochodów i możliwości, przy czym opłata ta nie powinna być zwiększana w przypadku gdy jedna z osób jest zwalniana z odpłatności z mocy prawa lub z powodów, o których mowa w art. 64.”
- 16) w art. 108 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. W celu określenia sposobu współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby lub rodziny znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej pracownik socjalny zatrudniony w ośrodku pomocy społecznej może zawrzeć kontrakt socjalny z tą osobą lub rodziną, w celu wzmocnienia aktywności i samodzielności życiowej, zawodowej lub przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu.
2. W przypadku osób bezrobotnych, o których mowa w art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, może być dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;
- 17) w art. 110:
- a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. Ośrodek pomocy społecznej zatrudnia pracowników socjalnych proporcjonalnie do liczby ludności gminy w stosunku jeden pracownik socjalny na 2 000. mieszkańców, nie mniej jednak niż 3 pracowników socjalnych zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.”;
- b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
- „12. Liczba rodzin lub osób samotnie gospodarujących przypadających na jednego pracownika socjalnego, z którymi prowadzi on pracę socjalną nie może być większa niż 50.”;
- 18) po art. 110 dodaje się art. 110a w brzmieniu:
- „Art. 110a. 1. W ramach struktury organizacyjnej ośrodka pomocy społecznej może zostać wyodrębniony zespół realizujący zadania tego ośrodka w zakresie pracy socjalnej i integracji społecznej.
2. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 1, wchodzi co najmniej trzech pracowników socjalnych.
- ”

3. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 1, mogą wchodzić także inni specjaliści realizujący zadania w zakresie integracji społecznej.
4. Rada gminy określi, w drodze uchwały tryb i sposób funkcjonowania zespołu, o którym mowa w ust. 1.”;

19) w art. 113 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Marszałek województwa może, udzielić upoważnienia kierownikowi regionalnego ośrodka polityki społecznej lub na jego wniosek, innym pracownikom tego ośrodka do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości samorządu województwa.”;

20) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych z zakresu pomocy społecznej.

2. Jeżeli środki przeznaczone na dotację, o której mowa w ust. 1, pochodzą z programów rządowych, programów resortowych, pożyczek, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 96, poz. 620) lub służą wypłacie zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego, wysokość dotacji może przekroczyć 80% kosztów realizacji zadania.”;

21) w art. 117:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Za wykonywanie zadań określonych w ust. 3 pkt 1, 2 i 5-7 członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie.

2b. Koszty działalności Komisji, w tym wynagrodzenia członków Komisji, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Za egzamin, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, osoby przystępujące do egzaminu wnoszą opłatę w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym.”;

22) w art. 118:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy urzędach marszałków w samorządach województw działają regionalne komisje egzaminacyjne do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych, z zastrzeżeniem ust.1a.”;

b) po ust.1 dodaje się ust. 1a-1e w brzmieniu:

„1a. Decyzją marszałka województwa regionalna komisja egzaminacyjna może działać przy regionalnym ośrodku polityki społecznej lub przy innym podmiocie, którego organem prowadzącym jest samorząd województwa.

- 1b. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2, członkom regionalnych komisji egzaminacyjnych przysługują diety oraz inne należności za czas podróży, na zasadach określonych w przepisach dotyczących podróży służbowych pracowników na obszarze kraju.
- 1c. Za wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 członkom regionalnych komisji egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie.
- 1d. Koszty działalności regionalnych komisji egzaminacyjnych, w tym wynagrodzenia członków komisji, pokrywa urząd marszałkowski, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, regionalny ośrodek polityki społecznej albo podmiot, którego organem prowadzącym jest samorząd województwa.
- 1e. Za prawidłowe funkcjonowanie regionalnej komisji egzaminacyjnej odpowiedzialny jest marszałek danego województwa, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, dyrektor regionalnego ośrodka polityki społecznej albo osoba kierująca innym podmiotem, którego organem prowadzącym jest samorząd województwa.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Za egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, osoby przystępujące wnoszą opłatę w wysokości 10% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym.”,
- d) uchyla się ust. 3;
- 23) po art. 118 dodaje się art.118a w brzmieniu:
- „Art. 118a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) tryb powoływania i odwoływania członków Komisji i regionalnych komisji egzaminacyjnych oraz organizację pracy Komisji i regionalnych komisji egzaminacyjnych,
 - 2) minimum programowe dla specjalizacji I i II stopnia w zawodzie pracownik socjalny,
 - 3) specjalności obowiązujące dla specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny,
 - 4) tryb postępowania w sprawie nadawania stopni specjalizacji i wydawania dyplomów,
 - 5) wzory dyplomów uzyskania I i II stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny stanowiące załącznik do rozporządzenia,
 - 6) warunki uzyskiwania przez pracowników socjalnych stopni specjalizacji zawodowej,
 - 7) wytyczne dotyczące prac dyplomowych dla kandydatów ubiegających się o uzyskanie II stopnia specjalizacji,
 - 8) wymagania dotyczące kadry dydaktycznej szkoleń w zakresie specjalizacji I i II stopnia w zawodzie pracownik socjalny i

konsultantów prac dyplomowych szkoleń w zakresie specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny,

- 9) tryb kontrolowania, o którym mowa w art. 117 ust. 3 pkt 5,
 - 10) warunki, jakie powinny spełniać podmioty prowadzące szkolenia w zakresie specjalizacji, dla zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia,
 - 11) tryb wnoszenia odpłatności za egzamin na I i II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny,
 - 12) organizację i sposób przeprowadzania egzaminu na I i II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny oraz podmiot współpracujący z Centralną Komisją Egzaminacyjną w zakresie organizacji egzaminów na II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny
- uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia, odpowiedniego poziomu przygotowania pracowników socjalnych do wykonywania przez nich specjalistycznych zadań z zakresu pracy socjalnej, odpowiedniego poziomu świadczonych usług przez pracowników socjalnych, ujednolicenia wymogów dotyczących nadawania I i II stopnia specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego, ujednolicenia wzoru dyplomu uzyskania I i II stopnia specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego oraz ujednolicenia wymogów prowadzenia szkoleń i przeprowadzania egzaminów z zakresu I i II stopnia specjalizacji zawodowej w zawodzie pracownika socjalnego.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 66 w ust. 1 pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) osoby objęte indywidualnym programem zatrudnienia socjalnego lub realizujące kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 50 ust.2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”;

- 2) w art. 86 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmieniu:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278, Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301.

„11) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, opłaca ośrodek pomocy społecznej realizujący indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub kierujący do uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej lub ośrodek pomocy społecznej realizujący kontrakt socjalny w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 50 ust.2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;”.

Art. 3.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 118 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118a ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 17 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Uzasadnienie

Wprowadzenie zaproponowanych zmian do art. 11 ust. 2 ma na celu większą mobilizację dla osób, które pozostają bez pracy do działań mających na celu wyjście z trudnej sytuacji życiowej, a w konsekwencji wejście na rynek pracy.

W wielu przypadkach osoby bezrobotne, dla których zgodnie z postanowieniami kontraktu socjalnego, warunkiem otrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej jest przystąpienie np. do szkolenia, stażu, w trakcie jego trwania przerywają uczestnictwo.

Przerwanie lub odmowa uczestnictwa w poza zatrudnieniowych formach zajęć, czy też aktywności osoby pozostającej bez pracy powinna skutkować odmową przyznania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

Bilans potrzeb funkcjonujący w obecnym kształcie stał się narzędziem zupełnie nieprzydatnym. Bilans służył dotychczas planowaniu budżetu na realizację zadań zleconych. Od 2004 r. większość zadań to zadania własne realizowane w ramach środków własnych samorządów poszczególnych szczebli. Narzędzie to wymaga modyfikacji pod kątem dostosowania do specyfiki zadań i celów jakim służy oraz terminów związanych z planowaniem budżetu. Analiza zasobów będzie służyła jednocześnie ocenie efektywności systemu na tle lokalnej sytuacji społecznej i demograficznej z jednej strony pozwoli na wytyczanie lokalnych kierunków zmian, a także zmian w o charakterze globalnym.

Ponadto planuje się opracowanie nowych narzędzi określania potrzeb, a wprowadzenie zaproponowanego ustawowego rozwiązania do podstawę do ich wdrożenia.

Zmiana w art. 1 pkt 2 lit. b jest to zmiana instruktażowa dla wszystkich szczebli samorządów, która wskazuje jakie treści powinna zawierać strategia rozwiązywania problemów społecznych opracowywana przez gminę i powiat lub strategia w zakresie polityki społecznej opracowywana przez samorząd województwa. Projektowane zmiany mają na celu ujednolicenie dokumentów bez wprowadzania ograniczeń i ingerencji w treść dokumentu, który ma być dostosowany do potrzeb występujących na danym terenie.

Zaproponowana zmiana do art. 38 oraz propozycja wprowadzenia nowego art. 39a ma charakter aktywizujący osoby pobierające zasiłek okresowy i celowy do podjęcia zatrudnienia. W obecnym stanie prawnym klienci korzystający z różnych form pomocy społecznej w chwili otrzymania propozycji pracy tracą wszystkie uprawnienia, co wielokrotnie zniechęca je do pójścia do pracy, gdy policzą łączną wysokość świadczeń z często najniższym wynagrodzeniem. Ponadto, na czas od momentu zatrudnienia do

otrzymania pierwszej pensji pozostają bez jakiegokolwiek źródła utrzymania. Dlatego też należy stworzyć fakultatywne warunki prawne do kontynuowania pobierania zasiłku okresowego przez okres do trzech miesięcy od podjęcia zatrudnienia.

W związku ze zgłaszanymi licznymi uwagami wielu środowisk, szczególnie pracowników ośrodków wsparcia dla osób psychicznie chorych, dotyczącymi zbyt krótkiego okresu (1 miesiąca z przedłużeniem do 3 miesięcy) do realizacji zaplanowanego postępowania wspierająco-aktywizującego osoby z takimi schorzeniami wskazywało na konieczność wydłużenia okresu takiego pobytu z uwagi na ograniczony dostęp do domów pomocy społecznej i mieszkań chronionych. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom specjalistów pracujących z osobami psychicznie chorymi, projekt przewiduje wydłużenie okres i korzystania z miejsca całodobowego w takiej jednostce do 3 miesięcy a uzasadnionych przypadkach do 6 miesięcy, jednak okres pobytu w ciągu roku nie mógłby być dłuższy niż 8 miesięcy (co zapobiegnie omijaniu przepisów i zapobiegnie przebywaniu w placówce w sposób ciągły całorocznemu lub nawet kilkuletniemu).

Przepis ten nie będzie rodził skutków finansowych, a nawet wprowadzi ograniczenia wydatków w tych środowiskowych domach pomocy społecznej, które de facto pełniły funkcje domu pomocy społecznej lub miejsca noclegowe zastępowały mieszkania chronione.

Zmiana do art. 52 ustawy o pomocy społecznej umożliwia prowadzenie rodzinnego domu pomocy społecznej przeznaczonego dla osób niepełnosprawnych. Należy umożliwić osobom niepełnosprawnym, w szczególności osobom z niepełnosprawnością intelektualną korzystanie z usług opiekuńczych w warunkach zbliżonych do rodzinnych. Zdarza się, że osoba/rodzina opiekując się swoim niepełnosprawnym członkiem rodziny mogłaby opiekować się także innymi osobami niepełnosprawnymi i otrzymywać na ten cel środki z budżetu samorządu. Byłoby to z pewnością rozwiązaniem korzystnym dla wszystkich:- dla samorządu tańsze niż skierowanie osoby do domu pomocy społecznej, dla osoby – pobyt w warunkach zbliżonych do rodzinnych, dla osoby sprawującej opiekę – możliwość prowadzenia działalności gospodarczej (źródło dochodu) z jednoczesną możliwością sprawowania opieki nad swoim członkiem rodziny.

Zmiana do art. 53 polega na dodaniu upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Forma wsparcia w postaci mieszkań chronionych jest bardzo atrakcyjna dla osób, które wymagają częściowego wsparcia, dzięki temu, że łączy funkcję pobytu w samodzielny (własny) mieszkaniu z funkcją pobytu w placówce opiekuńczo-rehabilitacyjno-leczniczej, przy niewielkich kosztach dla mieszkańca. Osoba przebywająca w mieszkaniu chronionym z jednej strony uczy się

samodzielności w naturalnych warunkach, a z drugiej – otrzymuje niezbędne wsparcie, które umożliwi jej codzienne funkcjonowanie i zapewni poczucie bezpieczeństwa. Aktualnie obowiązujące przepisy w zakresie mieszkań chronionych są niewystarczające do tego, aby podmioty mogące prowadzić mieszkania chronione były zainteresowane rozwijaniem i utrzymywaniem tej formy pomocy społecznej. Konieczne jest doprecyzowanie przepisów w drodze rozporządzenia określających rodzaj i zakres wsparcia świadczonego w mieszkaniach chronionych, warunki kierowania i pobytu w mieszkaniach chronionych.

Potrzeba dokonania zmiany dotyczącej art. 53a ustawy o pomocy społecznej wynika z ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 220, poz. 1431), która wprowadziła do ustawy o pomocy społecznej nowe świadczenie – okresowe albo jednorazowe wynagrodzenie za sprawowanie opieki przyznawane przez sąd opiekunowi prawnemu. Zgodnie z art. 53a ustawy wynagrodzenie wypłaca się w wysokości ustalonej przez sąd. Zmiana dotyczy trybu przyznania i wypłaty wynagrodzenia dla opiekunów prawnych. Wynagrodzenia nie będą przyznawane w drodze decyzji administracyjnej, nie będzie przeprowadzany w tej sprawie rodzinny wywiad środowiskowy. Wynagrodzenie przyznaje bowiem sąd, i to sąd określa, komu i za jaki okres ono przysługuje. Ponadto przyznanie wynagrodzenia nie jest uzależnione od sytuacji dochodowej uprawnionego.

Zmiana w art. 108 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej zmierza do powrotu do obowiązującego przed lutym 2009 r. zapisu ustawy o pomocy społecznej wskazującego, że to pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej (a nie np. organizacji pozarządowej czy powiatowego centrum pomocy rodzinie) może zawrzeć kontrakt socjalny z osobą lub rodziną. Obecnie obowiązujący przepis jest nieprecyzyjny.

W projektowanej poprawce do art. 68 dokonano zmian w zakresie standardów dotyczących dopuszczalnej liczby osób mieszkających w placówkach zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku. W przypadku osób leżących zaproponowana zmiana dopuszcza, aby osoby przebywały w pokojach wieloosobowych, nie większych jednak niż przeznaczonych dla czterech osób. W przypadku osób leżących można dopuścić większą liczbę przebywających w jednym pokoju, pod warunkiem jednakże zachowania dotychczasowego metrażu przypadającego na jedną osobę. Ponadto należy dostosować obowiązujący stan prawny do sytuacji lokalowej, w której znajdują się te placówki i nie mogą podzielić pokoi o dużej kubaturze. Wprowadzenie poprawki ujednolici standardy w tym zakresie w całodobowych placówkach oraz w domach pomocy społecznej, gdzie przewiduje się pokoje czteroosobowe dla osób leżących.

Zmiany art. 108 ust. 2 daje większą swobodę ośrodkom pomocy społecznej w zakresie stosowania bądź nie procedury określonej w art. 50 ust. 2 pkt 2 ustawy o promocji zatrudniania i instytucjach rynku pracy w zakresie zawierania kontraktów socjalnych. Obecne rozwiązanie, które zmusza ośrodki pomocy społecznej do korzystania z pośrednictwa urzędu pracy w celu zawarcia kontraktu socjalnego ubezwłasnowania ośrodki pomocy społecznej w zakresie stosowania instrumentu aktywizującego świadczeniobiorców pomocy społecznej jakim jest kontrakt socjalny. Obecnie obowiązujący przepis narusza chronioną przez Konstytucję RP samodzielność i samorządność jednostek samorządu terytorialnego poprzez uzależnienie stosowania kontraktu socjalnego stosowanego przez gminę od skierowania wydanego przez jednostkę powiatową.

Zaproponowane zmiany do art. 110, w porównaniu z obecnym stanem prawnym wskazują wprost na minimalną liczbę pracowników socjalnych zatrudnionych w ośrodku pomocy społecznej. W obecnym stanie prawnym mówi się, że liczba pracowników w ośrodku pomocy społecznej nie może być mniejsza niż trzech. Taki przepis rodził trudności interpretacyjne i wiele samorządów gminnych uznawało, że cała struktura zatrudnienia w ośrodku pomocy społecznej, to trzech pracowników, co w praktyce oznaczało, że w ośrodku pracował np. jeden pracownik socjalny wykonujący pracę socjalną dla osób i rodzin z terenu całej gminy. Ponadto, w zaproponowanej zmianie wskazana została maksymalna liczba osób lub rodzin, którą może zajmować się jeden pracownik socjalny. Pozwoli to na odpowiednie wykonywanie pracy socjalnej, która wielokrotnie, z uwagi na brak czasu, ogranicza się do naliczania świadczeń pieniężnych.

Zmiana polegająca na dodaniu art. 110a jest próbą oddzielenia pracy administracyjnej ośrodka pomocy społecznej od zadań, do których został on powołany tj. wykonywania profesjonalnej pracy socjalnej. Treść poprawki wprowadza obowiązek zatrudnienia w zespole trzech pracowników socjalnych (co jest kompatybilne ze zmianą dotyczącą art. 110 ust. 11), a także zakłada możliwość zatrudniania innych specjalistów pracujących na rzecz poprawy sytuacji rodzin.

Zaproponowana zmiana do art. 113 wprowadza ujednolicenie możliwości upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach przez kierowników regionalnych ośrodków polityki społecznej na poziomie samorządu województwa. Takie uregulowania prawne zawarte w ustawie o pomocy społecznej w odniesieniu do kierowników ośrodków pomocy społecznej i powiatowych centrów pomocy rodzinie. Zmiana ma charakter porządkowy.

Zmiana art. 115 polega na nadaniu nowego brzmienia przepisowi i wynika z wejścia w życie nowej ustawy o finansach publicznych i wprowadzenia w art. 128 tej ustawy zasady zgodnie z którą „kwota dotacji na dofinansowanie zadań własnych bieżących i inwestycyjnych nie może stanowić więcej niż 80% kosztów realizacji zadania, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej”. Nadanie nowego brzmienia art. 115 umożliwi wojewodzie przekazywanie gminom środków na dofinansowanie zadania własnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy o pomocy społecznej – wypłatę zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego – bez ograniczenia zawartego w art. 128 ustawy o finansach publicznych. Zmiana jest uzasadniona, gdyż wojewodowie często sygnalizują, iż posiadają środki, które mogliby przeznaczyć dla danej gminy, która nie jest w stanie sama sfinansować kosztów pomocy dla mieszkańców poszkodowanych różnego rodzaju wydarzeniami – pożar, katastrofa budowlana, wypadek komunikacyjny, itp. Ponadto przepis ten będzie umożliwiał dofinansowanie na korzystniejszych niż w art. 128 ustawy o finansach publicznych zasadach zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego również w przypadku gdy środki przeznaczone na dotację, pochodzą z programów rządowych, programów resortowych, pożyczek, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240).

W chwili obecnej brakuje przepisów, które precyzowałyby odpłatność za egzamin na I stopień specjalizacji podobnie jak za egzamin na II stopień. Środki unijne dały możliwość bezpłatnego podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracownikom socjalnym, dlatego też w ostatnim czasie znacznie wzrosła liczba osób ubiegających się o nadanie I stopnia specjalizacji. Stąd też wydaje się być koniecznym uregulowanie kwestii dotyczącej odpłatności i organizacji egzaminu.

Kwota zaproponowana w powyższym zapisie jest bardzo zbliżona do opłaty egzaminacyjnej, którą w chwili obecnej na zasadzie ustalenia przez poszczególne RKE, ponoszą osoby ubiegające się o nadanie I stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny. Dziś kwota ta kształtuje się w zależności od danej RKE w granicach 150–300 zł. Z uwagi na fakt, że egzamin na I stopień ma inną formę i wymaga wniesienia mniejszego wkładu pracy przez RKE. (Egzamin na II stopień jest dwuczęściowy. Pierwsza część dotyczy przeegzaminowania uczestników z treści merytorycznych omawianych podczas szkolenia. Druga część egzaminu polega na obronie pracy dyplomowej, z której treścią muszą wcześniej zapoznać się członkowie CKE, zaopiniować ją i przygotować pytania, które następnie zadane zostaną poszczególnym osobom podczas drugiej części egzaminu).

Wobec powyższego koszt egzaminu na I stopień został zaproponowany w kwocie stanowiącej

50% kosztu egzaminu na II stopień (zmiana dotycząca art. 118 ust. 2a).

Wprowadzenie w art. 118 nowego brzmienia ust.1 i dodanie ust. 1a umożliwi marszałkowi usytuowanie RKE przy innym podmiocie dysponującym warunkami lokalowymi służącymi do organizacji i przeprowadzania egzaminów i mającemu jednocześnie doświadczeniu w organizacji i przeprowadzaniu szkoleń specjalizacyjnych.

Dodawane w art. 118 ustawy o pomocy społecznej ust. 1b i 1c stanowią przeniesienie zapisów dotyczących CKE tylko, że na szczebel regionalny. Nie ma powodów, aby RKE traktowane były inaczej niż CKE w kontekście ich przywilejów. Natomiast bardzo istotne jest wprowadzenie zapisu ust. 1d i jednoznaczne usytuowanie RKE przy danym urzędzie lub innej instytucji i zwrócenie uwagi marszałkom na ich obowiązki wynikające z faktu działalności RKE przy urzędach marszałków lub podmiotach upoważnionych przez marszałka do koordynacji działań i obsługi RKE. Obecnie jest to sytuacja bardzo problemowa i niewielu z pośród marszałków wywiązuje się ze swoich obowiązków argumentując to faktem niejasności i braku precyzyjności obecnych zapisów ustawowych. Fakt braku współpracy marszałków i RKE przekłada się na skomplikowaną sytuację osób, które ukończyły szkolenie specjalizacyjne z zakresu I stopnia i chcą przystąpić do egzaminu.

W art. 118a zawierającym upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia poszerzone zostało upoważnienie o określenie trybu powoływania i odwoływania członków Centralnej Komisji Egzaminacyjnej ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych i Regionalnych Komisji Egzaminacyjnych ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych, wzorów dyplomów uzyskania I i II stopnia specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny które będą stanowiły załącznik do rozporządzenia, warunków uzyskiwania przez pracowników socjalnych stopni specjalizacji zawodowej, trybu wnoszenia odpłatności za egzamin na I i II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny oraz o organizację i sposób przeprowadzania egzaminu na I i II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny.

Uregulowanie kwestii organizacyjnej egzaminu w akcie wykonawczym do ustawy umożliwia jasne określenie przebiegu i organizacji egzaminu, a dodatkowo w przypadku egzaminu na I stopień ujednolicenie jego formy w całym kraju. Natomiast szczegółowe opisanie trybu powoływania i odwoływania członków CKE i RKE pozwoli określić kryteria jakie muszą spełniać osoby wchodzące w skład w/w komisji oraz wprowadzić okres kadencyjności ich działania. W przypadkach niewywiązywania się komisji ze swoich ustawowych zadań, w ramach określonego trybu będzie istniała możliwość odwołania danej osoby z funkcji członka CKE lub RKE.

Zmiana z art. 2 pkt 1 związana jest z doprecyzowaniem zapisu ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych wprowadzonego w lutym 2009 r. ustawą o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Doprecyzowania wymaga art. 66 ust. 1 pkt 30. Zmiana jest konieczna z uwagi na rozbieżność pomiędzy treścią ustawy o pomocy społecznej art.108 ust.3 ustawy o pomocy społecznej, a art. 66 ust.1 pkt 30 ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych. Obowiązujący art. 108 ust.3 ustawy o pomocy społecznej stanowi wskazując, że ośrodek pomocy społecznej opłaca składkę na ubezpieczenie zdrowotne na zasadach określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych za osoby, które zawarły kontrakt socjalny na zasadach określonych w art. 50 ust.2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, natomiast art. 66 ust. 1 pkt 30 ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych stanowi, że ośrodek pomocy społecznej opłaca składkę zdrowotną za osoby które podpisały każdy kontrakt socjalny. Zaproponowana zmiana usunie istniejące rozbieżności.

Zmiana art. 2 pkt 2 jest związana ze zmianą art. 2 pkt 1. Zmiana w art. 86 ust. 1 pkt 11 ustawy o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych, uzupełnia treść przepisu stosownie do zmiany w art.66 ust.1 pkt 30 (poprzez dodanie zapisu „w wyniku zastosowania procedury, o której mowa w art. 50 ust.2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”) oraz uzupełnia przepis o przypadkowo wykreślony zapis zobowiązujący ośrodki pomocy społecznej do opłacania składek na ubezpieczanie zdrowotne za osoby kierowane do uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej. W chwili obecnej w tym zakresie istnieje luka prawna, która wymaga jak najszybszego wyeliminowania.

Projekt zakłada w art. 3 zachowanie w mocy obecnie obowiązujących rozporządzeń wydanych na podstawie art. 52 ust. 3 oraz art.118 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej do czasu wydania nowych rozporządzeń, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W projekcie przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie o upływie 14 dni od dnia ogłoszenia za wyjątkiem art.1 pkt lit. b którego wejście w życie byłoby odroczone do dnia 1 stycznia 2015 r.

Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządów terytorialnych.

Przedłożony projekt ustawy nie był poddany konsultacjom społecznym w rozumieniu art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu RP.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 1 września 2010 r.

BAS-WAPEiM-1376/10

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna o zgodności komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy
o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej
finansowanych ze środków publicznych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Michałkiewicz)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47 ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Analizowany projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie wybranych aspektów funkcjonowania systemu opieki społecznej, co nastąpić ma przez nowelizację dwóch, powyżej wskazanych ustaw.

Nowelizacja ustawy o pomocy społecznej umożliwiać ma m.in. wstrzymywanie wypłaty osobom bezrobotnym świadczeń pieniężnych w przypadku przerwania przez nie lub odmowy uczestnictwa w poza zatrudnieniowych formach zajęć (np. stażach, szkoleniach, pracach interwencyjnych etc.) oraz wypłatę zasiłku okresowego i zasiłku celowego na cele realizacji postanowień kontraktu społecznego. Projekt ustawy ustala maksymalny okres korzystania z całodobowego pobytu w środowiskowym domu samopomocy, ustala warunki pobytu w rodzinnych domach pomocy przez osoby starsze

i niepełnosprawne, określa wysokość opłat uiszczanych za pobyt w domu pomocy społecznej i wymogi odnośnie do kubatury pomieszczeń.

Nowelizacja ustawy o pomocy społecznej przewiduje również przepisy dotyczące pracowników socjalnych oraz ustala zasady wynagradzania za sprawowanie opieki. Zmiany w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych mają na celu ujednolicenie zasad uiszczania przez ośrodki pomocy społecznej składek na ubezpieczenie zdrowotne na rzecz osób, które zawarły kontrakt socjalny i które nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnemu z innego tytułu.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Problematyka zabezpieczeń społecznych nie stanowi obszaru szczegółowej regulacji prawa unijnego. Artykuł 153 TfUE przewiduje jedynie, że Unia wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej pracowników, lecz uchwalone w tych ramach przepisy nie mogą naruszać praw państw członkowskich do określenia podstawowych zasad ich systemów zabezpieczenia społecznego i znacząco wpływać na równowagę finansową tych systemów. Artykuł 48 TfUE upoważnia natomiast Parlament Europejski i Radę do przyjmowania w dziedzinie zabezpieczenia społecznego środków niezbędnych do ustanowienia swobodnego przepływu pracowników. Przyjęte na tej podstawach akty prawne, w tym głównie dyrektywy, nie odnoszą się do materii objętej projektem ustawy.

W utrwalonym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również podkreśla się pierwszoplanową rolę, jaką odgrywają państwa członkowskie w zakresie wprowadzania w życie i realizacji celów polityki społecznej¹. Nawet jeżeli cele tej polityki realizowane są w ramach kompetencji wyznaczonych przez przytoczone przepisy traktatowe, przysługujących zarówno Wspólnocie (Unii) jak i państwom członkowskim, państwa te nadal posiadają znaczny margines swobody regulacyjnej w definiowaniu krajowych polityk społecznych, ich koordynacji na poziomie Unii oraz ustalaniu sposobów ich realizacji².

¹ Wyroki TS: z dnia 29 września 1987 r. w sprawie 126/86 *F. R. Giménez Zaera p. Institut national de la sécurité sociale i Trésorerie générale de la sécurité sociale*, Rec. 1987, s. 3697; z dnia 17 marca 1993 r. w sprawie C-72/91 oraz C-73/91 *Sloman Neptun Schiffahrts AG p. Seebetriebsrat Bodo Ziesemer der Sloman Neptun Schiffahrts AG*, Rec. 1993, s. I-887.

² Wyrok TS: z dnia 24 lutego 1994 r. w sprawie C-343/92 *M. A. Roks p. Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen*, Rec. 1994, s. I-571; z dnia 1 lutego 1996 r. w sprawie C-280/94 *Y. M. Posthuma-van Damme p. Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel*, Rec. 1996, s. I-179.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy prawa Unii Europejskiej nie ustalają wymogów w odniesieniu do materii objętej projektem ustawy.

IV. Konkluzja

Opiniowany projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz
Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 1 września 2010 r.

BAS-WAPEiM-1377/10

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca możliwości uznania komisyjnego projektu ustawy o
zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki
zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych za projekt ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu
art. 95 a ust. 1 Regulaminu Sejmu
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Michałkiewicz)**

Analizowany projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie wybranych aspektów funkcjonowania systemu opieki społecznej, co nastąpić ma przez nowelizację dwóch, powyżej wskazanych ustaw.

Kwestie zabezpieczeń społecznych nie stanowią obszaru szczegółowej regulacji prawa unijnego, a Unia posiada w tym obszarze kompetencje o charakterze wspierającym i uzupełniającym (art. 48 i art. 153 TfUE). Przyjęte w tych ramach unijne akty prawne nie odnoszą się do materii objętej projektem ustawy.

Projekt ustawy nie jest zatem projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95 a ust. 1 Regulaminu Sejmu.

Autor
dr Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory: prawo UE, zabezpieczenia społeczne

**MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**
Naczelna Rada Zatrudnienia
ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 WARSZAWA

Warszawa, 30.08.2010 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPŁYNEŁO
data.....02.....09.....2010..... 200..... r.
.....
(podpis)

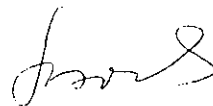
**Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu RP**

Szanowny Panie

W nawiązaniu do Pana pisma z dnia 6 sierpnia 2010 r. znak: GMS-WP-183-132/10 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz mojego pisma z dnia 10.08.2010 r. w załączeniu przesyłam opinie do ww. projektu, przekazane w trybie obiegowym przez przedstawiciela Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, przedstawiciela Unii Metropolii Polskich oraz Związku Miast Polskich.

Łączę wyrazy szacunku

Przewodnicząca
Naczelnej Rady Zatrudnienia

Prof. dr hab. Stanisława Borkowska

PełnomocnikON
<biuroPON@solidarnosc.org.pl>

2010-08-26 12:09

Do <Anna.Mazurczyk@mpips.gov.pl>

DW Dział Polityki Społecznej <dpsgda@solidarnosc.org.pl>

UDW

Temat opinia NSZZ "Solidarność" o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Pani Anna Mazurczyk
Departament Rynku Pracy
MPiPS

Szanowna Pani,

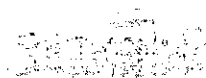
W załączeniu przesyłam opinię Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Z wyrazami szacunku,

Ewa Kędzior
Pełnomocnik ds. Osób Niepełnosprawnych
Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"
ul. Wały Piastowskie 24
80-855 Gdańsk
tel: 0 (48) 58 308 42 27
fax: 0 (48) 58 308 44 08

e-mail: biuropon@solidarnosc.org.pl opinia.jpg

Komisja Krajowa

80-655 Gdańsk, ul. Wary Piastowskie 24
tel. (58) 308 4480, (58) 308 43 11, fax (58) 308 42 18
sekret@solidarnosc.org.pl

Gdańsk, 26 sierpnia 2010 r.

52652/W/2010/DPS

Opinia

O komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Biuro Polityki Społecznej zgłasza następujące uwagi do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych:

- w art. 1 zmiana 21) lit. a) dotycząca propozycji dodania w art. 117 ustawy ust. 2a i 2b. W proponowanym ust. 2a nie określono jakiej wysokości wynagrodzenie ma przysługiwać członkom Komisji za wykonywanie zadań określonych w art. 117 ust. 3 pkt. 1, 2 i 5-7.

- art. 1 zmiana 21) lit. b) dotycząca propozycji dodania w art. 117 ustawy ust. 3a. Zaproponowana w ust. 3a opłata za egzamin w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym jest wygórowana i znacznie przekracza możliwości finansowe pracowników pomocy społecznej, z których znaczna część otrzymuje wynagrodzenie w wysokości zbliżonej do minimalnego wynagrodzenia (opłata wyniesie około 40% otrzymywanego przez nich miesięcznego wynagrodzenia). Proponujemy aby opłata za egzamin nie przekraczała wysokości 20% minimalnego wynagrodzenia. Z tych samych powodów proponujemy zastosować analogiczne rozwiązanie w zmianie 22) lit. c) dotyczącej art. 118 ust. 2a, poprzez ustalenie opłaty za egzamin w wysokości nie przekraczającej 10% minimalnego wynagrodzenia.

[Podpis]

URZĄD MIASTA ŁÓDZI
Biuro Bezwyłądź Przetwarzania
i Obsługi Lewożona
ul. 100-lecia, 101, Piotrkowski 111
tel. 42 630-40 00, fax 42 630-40 80
NIP 142-002-00-00, REGON 141912

BRP.VIII.0716-2/4 10/86

Łódź 25 sierpnia 2010 roku

Pani

Anna Mazurezyk

Ministerstwo Pracy

i Pomocy Społecznej

W załączeniu przekazuję w imieniu Pani Teresy Bialeckiej-Krawczyk
uwagi do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej.

DYREKTOR BIURA

Wojciech Michalski
Wojciech Michalski

UWAGI
DOTYCZĄCE PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O POMOCY SPOŁECZNEJ
ORAZ USTAWY O ŚWIADCZENIACH OPIEKI ZDROWOTNEJ
FINANSOWANYCH ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH

Jednostka sporządzająca opracowanie: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi

Tytuł projektu: ustawa o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Ogólna ocena projektu:

Projekt wprowadza wiele zmian do ustawy o pomocy społecznej: niektóre z nich mają charakter korygujący i uściślający pewne zapisy, ale proponowane są także istotne zmiany pociągające za sobą skutki finansowe trudne w chwili obecnej do oszacowania.

Uwagi szczegółowe do projektu:

Dotyczy art. 11 ust. 2

Ustawodawca proponuje rozszerzenie katalogu sytuacji, które można traktować jako brak współdziałania świadczeniobiorcy z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu jego trudnej sytuacji życiowej. Zgodnie z projektem ustawy nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwanie szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych może stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

Brak zastrzeżeń do treści proponowanego zapisu.

Jednak katalog ten mógłby być rozszerzony o sytuację, gdy osoba korzystająca ze stałych form pomocy uniemożliwia przeprowadzenie aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Dotyczy art. 16 a

Przepis ten nakłada na gminy i powiaty obowiązek przygotowywania analizy zasobów pomocy społecznej i ich ocenę na tle lokalnej sytuacji społecznej i demograficznej. Analiza ta miałaby obejmować w szczególności infrastrukturę, kadre, organizacje pozarządowe, nakłady finansowe na zadania pomocy społecznej, grupy osób i rodzin korzystających z pomocy oraz ich rozkład ilościowy na tle lokalnej struktury społecznej. Projekt zakłada przedstawianie ww. analizy Radzie Miejskiej co roku w terminie do 30 marca. Analiza ta miałaby stanowić podstawę do planowania budżetu na rok następny.

Naszym zdaniem termin przedstawienia Radzie Miejskiej omawianej analizy zasobów powinien zostać wydłużony do 30 czerwca. Analiza ta będzie wymagała zebrania informacji z wielu instytucji. Dokument powinien być przygotowany w oparciu o najświeższe dane, tymczasem terminy sprawozdań z działalności za rok wcześniejszy w większości urzędów sporządzane są w terminach do końca stycznia. Okoliczności te wydłużą czas zbierania i opracowywania materiału. Ponadto dokument, który ma być przedstawiony Radzie Miejskiej musi zostać odpowiednio wcześniej przekazany do Urzędu Miasta.

Dotyczy art. 38 ust. 4a i 4b oraz art. 39a

Na pozytywną ocenę zasługuje proponowana zmiana art. 38 oraz propozycja wprowadzenia art. 39a, które umożliwiają pobieranie świadczeń w okresie podjęcia zatrudnienia osób objętych kontraktem socjalnym. Otrzymywanie przez klientów świadczeń będzie miało charakter mobilizujący i aktywizujący do podjęcia zatrudnienia.

Dotyczy art. 52 ust 1 i 2

Rozszerzenie zakresu możliwości prowadzenia rodzinnego domu pomocy społecznej również dla osób niepełnosprawnych umożliwi osobom niepełnosprawnym, w tym niepełnosprawnym intelektualnie, korzystanie z usług opiekuńczych w warunkach zbliżonych do domu rodzinnego.

Brak zastrzeżeń do treści proponowanego zapisu.

Jednakże przepis należałoby rozszerzyć o wskazanie wprost podstawy prawnej określającej możliwość podjęcia współpracy przez Ośrodek z osobą zainteresowaną prowadzeniem rodzinnego domu pomocy społecznej – osobą fizyczną. Spowodowałoby to większe zainteresowanie Ośrodków podjęciem współpracy z podmiotami zainteresowanymi prowadzeniem rodzinnych domów pomocy społecznej.

Dotyczy art. 53a ust 2

Zmiana art. 53a dotyczy trybu przyznania i wypłaty wynagrodzenia dla opiekunów prawnych. Projekt zakłada, że wynagrodzenia nie będą przyznawane w drodze decyzji administracyjnej, a także nie będzie wymogu przeprowadzania w tej sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Brak zastrzeżeń do treści proponowanego zapisu.

Jednak wymagałoby doprecyzowania: czy wynagrodzenie za sprawowanie opieki powinno przysługiwać tylko opiekunowi osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej, czy też kuratorowi osoby częściowo ubezwłasnowolnionej. Spotkaliśmy się z przypadkiem przyznania przez sąd wynagrodzenia dla kuratora osoby częściowo ubezwłasnowolnionej.

Dotyczy art. 61 ust. 2 pkt. 2)

Zapis o treści: *proporcjonalnie w częściach równych małzonek, zstępni przed wstępnymi nie jest czytelny*, zastosowanie może budzić wątpliwości samych osób zobowiązanych.

Zapis ten mógłby mieć zastosowanie tylko w przypadku rodzin posiadających znaczny dochód, ponoszących odpłatność za pobyt członka rodziny do pełnego kosztu utrzymania mieszkańca w domu pomocy społecznej. Wtedy byłaby możliwość określenia wysokości opłaty proporcjonalnie w częściach równych.

W większości przypadków odpłatność ustalana jest z uwagi na przekroczenie przez osobę zobowiązaną (samotnie gospodarującą lub osobę w rodzinie) kryterium dochodowego wskazanego w ustawie o pomocy społecznej. Wówczas odpłatność jest adekwatna do uzyskiwanych dochodów. W przypadku gdy kwota zobowiązania dwóch i więcej członków rodziny przewyższa średni miesięczny koszt utrzymania mieszkańca w domu pomocy społecznej koniecznym jest wyliczenie odpłatności od wszystkich członków rodziny (małżonka, zstępnych przed wstępnymi, czy tylko zstępnych) **proporcjonalnie do wysokości uzyskiwanych dochodów**.

Zasadne jest uszczegółowienie powyższego zapisu.

Dotyczy art. 61 ust. 2 pkt. 2 a) i b)

Wzrost kryteriów dochodowych z 250% do 400% spowoduje, iż część osób zobowiązanych ponoszących na dzień dzisiejszy odpłatność do wysokości 700,00 zł, zostanie zwolniona obligatoryjnie z ponoszenia odpłatności za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej.

Skutkiem wprowadzenia zaproponowanego zapisu będzie znaczne zwiększenie wydatków gmin na realizację zadania.

Dotyczy art. 68 ust. 4 a

Wprowadzenie proponowanego zapisu ujednolici standardy w całodobowych placówkach prowadzonych w ramach działalności gospodarczej oraz w domach pomocy społecznej.

Brak zastrzeżeń do treści proponowanego zapisu.

Dotyczy art. 103 ust. 2

Brak możliwości zwiększenia odpłatności osoby zobowiązanej w przypadku zwolnienia z odpłatności jednego lub dwójki pozostałych zobowiązanych, gdy z dochodu wynika, iż mógłby ponosić większą odpłatność spowoduje, iż zwiększony zostanie udział gmin w finansowaniu pobytu osoby w domu pomocy społecznej.

Zapis wskazuje również na dowolność w zawieraniu umów; nie tylko kwoty zobowiązań wynikających z przekroczenia kryteriów dochodowych, ale również kwoty określane w drodze porozumienia z osobą zobowiązaną, będą ustalane z uwzględnieniem wysokości uzyskiwanych dochodów i możliwości finansowych.

Skutkiem wprowadzenia zaproponowanego zapisu będzie zwiększenie wydatków gmin na realizację zadania.

Dotyczy art. 110 ust. 11

Zaproponowane brzmienie art. 110 ust. 11 utrzymuje obecny stan prawny. Pozostał wymóg zatrudniania przez ośrodek pomocy społecznej pracowników socjalnych proporcjonalnie do liczby ludności gminy w stosunku jeden pracownik socjalny na 2 tys. mieszkańców. Projekt wprowadza jedynie zmianę polegającą na wskazaniu minimalnej liczby pracowników socjalnych zatrudnionych w ośrodku pomocy społecznej, tj. 3 pracowników socjalnych zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi, podobnie jak wiele innych Ośrodków Pomocy Społecznej w Polsce, nie osiąga wskaźnika zatrudnienia pracowników socjalnych, określonego w ww. artykule. Wg stanu na dzień 31.03.2010 r. w MOPS w Łodzi zatrudnionych było 314 pracowników socjalnych, tj. o 57 mniej w stosunku do wymaganego wskaźnika. Mimo czynionych starań Gmina nie ma możliwości zabezpieczenia środków finansowych na zwiększenie zatrudnienia.

Dotyczy art. 110 ust. 12

W proponowanej zmianie wskazana została maksymalna liczba osób i rodzin, którą może zajmować się jeden pracownik socjalny, tj. 50 środowisk. Wprowadzenie tego zapisu spowoduje konieczność zatrudnienia dodatkowych pracowników socjalnych. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi nie spełnia wskaźnika zatrudnienia określonego w art. 110 ust. 11 ustawy o pomocy społecznej, tym bardziej nie będzie w stanie osiągnąć wskaźnika określonego w art. 110 ust. 12.

Skutkiem wprowadzenia zaproponowanego zapisu będzie znaczne zwiększenie wydatków gmin na realizację zadania.

"Ryszard Brejza"
<prezydent@inowroclaw.pl>

2010-08-20 10:55

Do "Anna Mazurczyk" <Anna.Mazurczyk@mpips.gov.pl>

DW

UDW

Temat RE: komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej

W nawiązaniu do maila z dnia 10 sierpnia br. w załączeniu przekazuję uwagi do przekazanego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Z poważaniem

Ryszard Brejza
Prezydent Miasta Inowrocławia

-----Original Message-----

From: Anna Mazurczyk [mailto:Anna.Mazurczyk@mpips.gov.pl]
Sent: Tuesday, August 10, 2010 12:53 PM
To: a.piatkiewicz@duw.pl; katowice@opzz.org.pl; moskwa@opzz.org.pl;
barbara@elk.mazury.pl; bezrobocie@solidarnosc.org.pl;
biuro.glowne@ozzzprc.pl; biuro@kpzpip.lo.pl; biuro@zpph.pl;
borkowska_s@o2.pl; dstaniewicz@wp.pl; ekryn@uni.lodz.pl;
ekrynska@poczta.wp.pl; empe@zrp.pl; grzybowski@opzz.org.pl;
h.michalowicz@kpp.org.pl; instprac@ipiss.com.pl; ips@uw.edu.pl;
tadesko@o2.pl; karol.grzybowski@izbarzem.opole.pl;
sekreprez@solidarnosc.org.pl; starosta@pyrzyce.pl; kitowski@univ.rzeszow.pl;
kpawlak@leczyca.info.pl; krzysztof.rogowski@pl.michelin.com;
lswietalski@zgwrp.org.pl; maciej.dudek@primar.eu; mrusewicz@prywatni.pl;
Malgorzata.Skibinska@provident.pl; prezydent@inowroclaw.pl;
prp@uml.lodz.pl;
przedsiębiorczosc@uml.lodz.pl; s.kotlewski@mazovia.pl;
sekretariat@opatow.pl; sekretariat@zddz.pl; solidar2@radom.net;
S.Borkowska@ipiss.com.pl; tchwalka@op.pl; Violetta.panasiuk@audit.com.pl;
wodynski@autograf.pl; zdz@zdz.bialystok.pl; zielinska.g@wp.pl;
m.schneider@wup.poznan.pl; b.wieczorek@frapz.org.pl
Subject: komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej

Szanowni Państwo

Uprzejmie informuję, że z Kancelarii Sejmu z komisji Polityki Społecznej i Rodziny wpłynął komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z prośbą o przedstawienie opinii Naczelnej rady Zatrudnienia. W związku z powyższym, z upoważnienia Pani Profesor Stanisławy Borkowskiej, Przewodniczącej NRZ, przesyłam Państwu w załączeniu ww. projekt z uprzejmą prośbą o przekazanie ewentualnych uwag do dnia 20 sierpnia 2010 r. na mój adres e-mailowy.

(See attached file: Pismo.pdf) (See attached file: ustawa o pomocy społ.pdf)

Z poważaniem

Anna Mazurczyk
Departament Rynku Pracy
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
tel. (22) 461 61 27

uwagi do projektu ustawy o PS.doc

1. sprecyzowania wymaga czy opracowane zgodnie z art. 17 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej „gminne strategie rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka” będą z mocy art. 16 b zmienianej ustawy wymagały aktualizacji,
2. uzupełnienia wymaga słowniczek pojęć - art. 6 ustawy o pomocy społecznej, o wyjaśnienie, co rozumie się pod pojęciem „wskaźniki realizacji działań”, o których mowa w art. 16 b ust. 2 lit. d zmienianej ustawy,
3. proponowany zapis art. 39 a jest niezgodny z dotychczasowym zapisem art. 39 ustawy o pomocy społecznej. Istotą zasiłku celowego jest zaspokojenie niezbędnej potrzeby bytowej osoby zwracającej się o pomoc, w tym również realizującej postanowienia kontraktu socjalnego i ma on charakter pomocy doraźnej, ukierunkowanej na konkretny cel bytowy,
4. dodanie w art. 53 ustawy o pomocy społecznej ust. 4 w brzmieniu „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i zakres wsparcia świadczonego w mieszkaniach chronionych, warunki kierowania i pobytu w mieszkaniach chronionych, kierując się potrzebą zapewnienia właściwego wsparcia osobom kierowanym do mieszkania chronionego” uważamy za zbyt ingerencję w zadania własne gminy o charakterze obowiązkowym. Mieszkania chronione finansowane są ze środków własnych gminy i to ona powinna decydować komu przyzna prawo pobytu w mieszkaniu chronionym i na jakich zasadach.
5. Przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej, zgodnie z art 61 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej uregulowania wymaga sprawa odpłatności mieszkańca domu pomocy społecznej w przypadku, gdy deklaruje on ponoszenie pełnej odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej lub wyższej niż 70% swojego dochodu. Pozostawienie sztywnego zapisu art. 61 ust. 2 pkt 1, że mieszkaniec domu pomocy społecznej wnosi opłatę nie większą niż 70% swojego dochodu a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka, nie więcej niż 70% tego dochodu uważamy za ograniczenie mieszkańca w podjęciu decyzji o ponoszeniu odpłatności w wysokości wyższej niż wynika z ustawy. Z praktyki wiemy, że mieszkańcy domów chcą uiszczać z własnych źródeł dochodu kwoty wyższe niż 70 % dochodu a obecnie obowiązująca ustawa pozbawia ich tego prawa.
6. W opinii służb zajmujących się problematyką, do której odnosi się ustawa, wprowadzenie wskaźnika 400% kryterium dochodowego w miejsce dotychczasowych 250 % jest nieuzasadnione. Przy tak wysokim wskaźniku procentowym dochodu większość opłat będzie musiała ponosić gmina z uwagi na to, że przy obecnej wysokości świadczeń emerytalno-rentowych i wynagrodzeń za pracę krąg osób zobowiązanych do uiszczania opłat będzie minimalny.
7. Uregulowania wymaga również sprawa odpłatności za pobyt w domach pomocy społecznej przez osoby wyzbywające się majątku na rzecz osób bliskich bezpośrednio przed umieszczeniem w domu pomocy społecznej lub posiadających taki majątek w trakcie umieszczania. Osoby przejmujące majątek osoby umieszczanej w domu pomocy społecznej winny być z mocy ustawy zobowiązane do partycypowania w opłatach za jej pobyt w domu pomocy społecznej.

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Maciej Hamankiewicz

NRL/ZRP/MB/668/1521 /2010

Warszawa, dnia 9 .09. 2010 r.

SEKRETARIAT SZEFY KS
WPŁYNEŁO
dnia.....14.09.2010..... 200..... r.
.....
(podpis)

Pan
Lech Czapla
Kancelaria Sejmu

W związku z pismem z dnia 6 sierpnia 2010 r., znak: GMS-WP-183-132/10, przy którym został nadesłany komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przesyłam w załączeniu stanowisko nr 8/10/VI Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 3 września 2010 r.

PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej

Maciej Hamankiewicz

STANOWISKO Nr 8/10/VI
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ

z dnia 3 września 2010 r.

**w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy
o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych**

Naczelna Rada Lekarska, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, nadesłanym przy piśmie Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 6 sierpnia 2010 r., znak: GMS-WP-183-132/10, zgłasza następującą uwagę do nadesłanego projektu:

w § 1 w pkt 1 projektu (zmieniającym art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej) niejasne jest wyrażenie „odmowa podjęcia leczenia odwykowego”; nie wiadomo, czy chodzi o nie podjęcie dobrowolnego leczenia przez osobę uzależnioną, czy też brak dobrowolnego poddania się obowiązkowi leczenia, nałożonego przez sąd.

SEKRETARZ

Mariusz Janikowski

PREZES

Maciej Namankiewicz

NACZELNA IZBA PIEŁĘGNIAREK I POŁOŻNYCH**Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych**

NIPiP/NRPIP/DM/0055/230/10

Warszawa, 13 września 2010 r.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (znak: GMS-WP-183-132/10) Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych zgłasza następującą uwagę do powyższego projektu.

Powyższy projekt nie zawiera w ogóle uzasadnienia podwyższenia z 250% na 400%, określonego aktualnie w art. 61 ust. 2 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej oraz kryterium dochodowego na osobę w rodzinie. W opinii NRPIP tak daleko idące podwyższenie wymaga koniecznie precyzyjnego uzasadnienia.

Z poważaniem

Elżbieta Buczkowska

Prezes NRPIP